

trestního v Praze ze dne 28. března 1929, jímž byla odmítnuta její zmateční stížnost do rozsudku zernského soudu trestního v Praze ze dne 22. února 1929, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 314 tr. zák.

D ů v o d y:

Stížnosti manželky obžalovaného do usnesení, jímž byla její ohlášená a provedená zmateční stížnost podle § 1 čís. 1 novely ku tr. ř. odmítnuta, nelze přiznati úspěch. Neboť obžalovaný podle záznamů protokolu o hlavním přelíčení prohlásil beze vší výhrady, že se opravných prostředků vzdává a trest přijímá. Toto jasně a výslovně prohlášené vzdání se opravného prostředku zmateční stížnosti jest závazným a neodvolatelným. Souhlasu obžalovaného k podání zmateční stížnosti jeho manželkou tu není. Než, i kdyby tu takový souhlas byl, nebylo by jej lze pokládati za účinný, ježto jeho udělení bylo by jen nedovoleným odvoláním původního vzdání se opravného prostředku zmateční stížnosti.

Čís. 3530.

Podle § 1 čís. 2 nov. čís. 3/1878 se nevyžaduje, by byl zmateční důvod, jehož se stěžovatel dovolává, označen přímo číselně nebo slovy zákona; stačí, lze-li skutečnost, jež opodstatňuje po případě některý ze zákonných důvodů zmatečnosti, vyčísti z vývodů stížnosti; nevadí, že tato byla označena jako odvolání, je-li svým obsahem též provedením zmateční stížnosti.

(Rozh. ze dne 20. června 1929, Zm I 305/29.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání stížnosti obžalovaného do usnesení krajského soudu v Chrudimi ze dne 11. dubna 1929, jímž byla zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku téhož soudu ze dne 12. ledna 1929, odsuzujícího ho pro zločin podvodu podle §§ 197 a 200 tr. zák., odmítnuta podle § 1 čís. 2 novely k tr. ř., zrušil napadené usnesení a krajskému soudu nařídil, by o zmateční stížnosti především podle 2. věty § 1 čís. 3 novely k tr. ř. jednal a pak podle výsledku, se zmateční stížností po zákonu naložil.

D ů v o d y:

Odmítnutí zmateční stížnosti odůvodňuje sborový soud tím, že obžalovaný při opovědi zmateční stížnosti neoznačil jasně a určitě žádný z důvodů zmatečnosti v § 281 čís. 1—11 tr. ř. uvedených, aniž výslovně neb aspoň zjevným poukazem uvedl skutečnost, která má býti důvodem zmatečnosti, a že nepodal provedení zmateční stížnosti v zákonné lhůtě 8denní od doručení opisu rozsudku. Stížnosti obžalovaného do tohoto usnesení nelze upřítí úspěch. Je pravda, že opověď zmateční stížnosti

nevykazuje obsah, jaký je v napadeném usnesení uveden. Nesprávným je však předpoklad usnesení, že obžalovaný nepodal v zákonné lhůtě provedení zmateční stížnosti. Vždyť zaslal soudu podání (dané na poštu 1. března 1929, tedy ještě v osmidenní lhůtě od doručení rozsudku, jež označuje jako »odvolání«, jež však je svým obsahem též provedením zmateční stížnosti a o němž jest proto rozhodnuto jako o zmateční stížnosti. Uplatňujete v něm především, že soudce, jenž provedl hlavní přelíčení a vynesl rozsudek, vedl před tím vyšetřování a podal obžalobu jako státní zástupce. Tím stěžovatel napovídá důvod zmatečnosti čís. 1 § 281 tr. ř. pro porušení předpisu § 68 čís. 2 a odst. 2 tr. ř. Dále uvádí stěžovatel, že projednávajícím soudcem nebyly připuštěny důkazy, které by mohly dokázati správnost jeho obhajování. Obžalovaný učinil pak podle záznamů jednacího protokolu skutečně různé důkazní návrhy, jež soudem nebyly připuštěny, pokud se týče nebylo o nich rozhodnuto. Tím je uplatňován zjevným poukazem zmatek podle čís. 4 § 281 tr. ř. Již tento obsah podání bránil tomu, by bylo vydáno napadené usnesení, jež obžalovaný ve své včas podané stížnosti označuje nesprávným a bezdůvodným. Sborový soud přehlíží, že se podle § 1 čís. 2 novely k tr. ř. nevyžaduje, by byl zmateční důvod, jehož se stěžovatel dovolává, označen přímo číselně nebo slovy zákona; stačí, lze-li skutečnost, jež opodstatňuje po případě některý ze zákonných důvodů zmatečnosti, vyčísti z vývodů stížnosti. Tomu je tak v souzeném případě, jak bylo dovedeno. Odmitnutí zmateční stížnosti z důvodu § 1 čís. 2 novely k tr. ř. je nezákonným a bylo tudíž napadené usnesení ke stížnosti obžalovaného zrušiti. Jelikož však zmateční stížnost obžalovaným samým písemně soudu podaná nevyhovuje pro nedostatek podpisu obhájce předpisu § 1 čís. 3 novely k tr. ř., nelze ve věci prozatím podle předpisu § 2, odst. 5 cit. nov. postupovati, nýbrž bude na soudu první stolice, by obžalovanému jeho podání s náležitým poučením ve smyslu 2. věty § 1 čís. 3 novely vrátil a pak podle výsledku tohoto opatření se zmateční stížností dále po zákonu (§ 1 čís. 3 po případě § 285 tr. ř.) naložil.

Čís. 3531.

Podmíněné odsouzení (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 562 sb. z. a n.).

Při řešení otázky podmíněného odsouzení podle § 1 zákona čís. 562/1919 lze přihlížeti i k dřívějšímu amnestovanému odsouzení.

Podmínky povolení podmíněného odsouzení podle § 1 zákona plynou jen z ryze osobních vlastností odsouzeného; okolnost, že by výkonem trestu trpěla rodina odsouzeného, nebo že odsouzení může mít v zápětí ztrátu zaměstnání, je nerozhodnou.

(Rozh. ze dne 20. června 1929, Zm I 386/29.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu